

Höpinätä Hessulle 9.12.2020

Vanha olet veikkosemme iäkäs kuin Iisakki Metusalemmin mallinen. Siksipä sanat siirsimme viritimme virkkehetkin panimme papyrukselle laatukselle latelimme vuosihisi viitaten ilmoitellen ikäsi. Alkaen kuitenkin alusta syntymästäsi sanoen kertoen karjaisusta parahduksesta pahasta:

Lopsahtipa lakanalle patjan päälle pulpahti, äänekkäänä äänen päästi rääkäisi ranalla Pielisen poika pulskanpuoleinen punaihoinen pullukka.

Siiitäpä sitten sikisi kasvoi sekä kasusi julmetunlainen jullikka inehmo isonlainen-harvahampainen hyväkäs, naama nauriinlainen pää kuin perunakappa, jossa aivot ahkerasti taiteelle tajua tuotti änkesi älynpäälle. Hangoitteli hikitöille vastusteli viikatetta lannan luontia laisinkin. Ei luomista laatuksiksi paskan paiskontaa kokenut.

Pakotti pojan piirtämähän sohottamaan sormenpäällä pilvenreunaa raaputtamaan kurkotellen korkeuksiin laajentamaan Luojan töitä.

Sotki reunat sanomalehden piirteli puutteessa paperin. Itsensä haaveili Haloseksi Pekka poikaa paremmaksi.

Mutta muuan mutjutteli tanssi takaraivossansa ärsytteli älykoppaa tunki tajunnan puolelle: Kiusasivat kielikuvat pakinoimaan pakottivat rustaamahan runojakin laatimahan lausehia.

Oli alku arvotonta kömpelöä kerrontakin raa'at oli runojen riimit väsähtäneitä värssyt. Sekös ärsytti älykästä vihastutti viimepäälle.

Kipitti poika kirjastohon laukkasi luokse lainaston.

Palasi pirtin nurkkahan tupsahti tuvan laidalle paiskasi pinkan pielukselle sängynsä päälle sinkosi taakallisen tarinoita niteitä nippukaupalla.

Alkoi sitten aikamoinen prääntäminen räkänenän.

Sai sinä kyytiä Kivi Aleksia ahnehtien. Sitten tuli Shakespeare silosäkeen sanaseppo. Kalevalakin kannusteli uteliasta usutti runomittaa rustaamahan matkimahan mainiota.

Kuristi Kullervon kohtalo ahisti aikalalla vihastutti vallankin liuskakivi leipäsessä pahan akasen panema tökkäämä taikinan sisähän.

Sekin sielua satutti keskenkasvuista kauhistutti raapi rinnan sisäpuolta kun sevisi sisareksi synnyttämäksi saman äidin, tuo impi ihastuttava Aino aarre armahainen, jota Kullervo kupsautteli paneskeli peitonalla.

Siiitäpä syntyi ja sikisi juttu julma jurahti, pakotti panemaan paperille käski koota kirjaimilla raadollisen tragedian kertomuksen kauhean-Tuomittujen tarinan.

Purki siihen pahan mielen asetteli ahdistukset. Poetiikalla poistatteli raaputteli runomitalla surujuuret sielustansa pahanolon pientareelle Vuonislahteen viskasi!

Vaan tyytykö tuohon tuuteroinen tulematonko tuo Turjaillii? Pistikö pännän penaalihin heittikö sanojen savotat? Ei! Ei mykäksi mykertynyt ei kyyristynyt kyllin saantiin. Pinosi pinon paametteja änkesi äkeeksi äidinkieleen!

Kohtapa tavasi Kiven kirjat tavasi tingasti Tostojevskit. Tyyläänsä etsi ja tapaili tankkasi taruja taattojensa. Viimein virkkoi jo siittäjänsä avasi auki avannesuunsa: "Kapernaumiin käyköhön kuvantekkiiksi keho vieköön kun eipä tuon töissä oo kovinkana kehumista. Askarensa kuin ahmatilla heinäseipäätkin Kolin koossa konsanansa kuivaamattomia!"

Jopa jyskytti Helsingin juna piirroskouluhun kiukutteli. Ei auennut uksi Ateneumin ei täyttynyt Rynnäsen rofetia.

Listasta nimeään löytämättä hyväksymätön hyljeksitty askelsi Rautatientorille kulki kulmalle Kansallisen. Katsahti Kiven patsasta

Kuvat: Jarmo Tolvanen

Kirjailija Hessu 75 vuotta

Juussa oli varauduttu toteutamaan Heikki Turusen 75. syntymäpäivänä oopperakonsertti, jonka libreton Heikki oli kirjoittanut jo 1963. Tämä Tuomitut-teos on kolminäytöksinen tragedia, joka sijoittuu muinaisen Suomen Kalevalaan seuduille. Nyt kaksinäytöksisen oopperan on säveltänyt Esko Alanen ja se perustuu siis lyhennelmään Heikin tekstistä.

Korona-pandemia esti varsinaisen juhlakonsertin järjestämisen, mutta sallituissa rajoissa lämminhenkinen juhla pidettiin

ns. perhepiirissä. Kiitos Jarmo ja Renata Tolvaselle! Kyllä siellä oopperanauhoituskin nähtiin, mutta ehkä se löytää vielä paremmankin tilaisuutensa. Tilaisuuden luonne ja tunnelma henki erityisesti Hannu Virolaisen ja Antti Heikkisen runosta ja muista esityksistä ja tietenkin Renatan ruokatarjoituista.

Päivänsankari voi hyvin, hinkui kirjoittamista, muisteli vanhoja ja unelmoi perinteisistä maatoista. Kirjoittaa nyt parhaillaan romaania Timotein tuoksu, joka ilmestyy piakkoin.

Romaani kertoo suomalaisen maaseutukuvauksen mestarin romaani helteisten heinäpeltojen ainutlaatuisesta tunnelmasta, keskikesän kiihkosta. 1950- ja 1960-luvuilla väkirkkaiden kylien pelloille kerääntyi joka kesä kymmenittäin heinätyöntekijöitä viikkokausien ajaksi. Elämän- ja rakkaudennälkäiset parhaassa iässä olevat ihmiset kohtasivat timotein tuoksun huumassa aikakautena, joka oli kaikkea muuta kuin viaton. (WSOY)

Reino ja Leena Kuivalainen

armahti katse Aleksiksen. "Jos mie ruppiinnin kirjailiiksi? Entäs jos kyhähävvyyn kynälle?" Niinpä nyökkäsi Jukolan luoja niille ahtahan aatoksille.

Ja katso! Kohta jo korven poika kasvatti raivaajakansalaisten sanomiin loihtipa juttuja tarinoitasa tarjotteli. Toimituspäällikkö takkaturpa raapipa korvaansa kotvan verran ajan vasemmalla lukiessaan luomusta Vuonislahden van Kokhin.

"Kenttien ylitse kiisivät lensivät enkelin veroisina urhot Karjalan Ateenen kollit Karjalan Olympuksen!" Niskaansa rahni ja nimesi urhot maalaismollukoiksi Ateenen Koliksi komeaksi Olympuksen maamiesseuraksi

muutti.

Tuostako sai sen oivalluksen siitäkö sikisi suuri aatos? Ehkä ei kansaa Karjalan lie Rooman muinaisten mukainen vaan onpahan heidän se veroinen! Vermit mie kuvvaannii kutaleet semmoisina kun kuleksivat: Hurjina, saatanat, sellaisinnaan varrelta vuosisatosen iältä muistin ihmisen!

Kotvia katseli toimittellii vuosia vonkaili varsitiellä. Uusia uksia availi kutveita kummia kehitti omista olokuvistansa aineista aidon elämän. Kohtapa kirjoitti koko kansan kirjasi kohtalot karjalaisten rapsutti raanuksi raivaajatarut

jäljitti jälleenrakennukset.

Ilmensi isot ikäluokat kokosi kirjoihin moisen kaartin sen, jota muut ei muistelleet laati liuskoiksi elämän lainet.

Eipä oo toista vertaistansa näillä marikoin marjastamassa kerräämässä korihinsa arjen aarteitten sattumia.

Loppu on sitten legendata, kehuttuna kaikinäänin. Eläissänsä ensimmäinen kuvittaja kansalaisten maalaja maalaiselämän, suoltaja suurten sanojen sepittäjä suakkunoitten laatuksien lausehien.

Honkalammella ja Nilsiässä 1.12.2020
Ystävillemme ja miehistä parhaimmalle,
rakkaudella
Hannu Virolainen
Antti Heikkisen

